

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

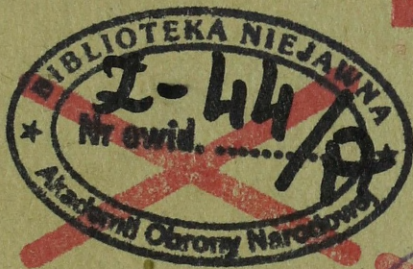
KATEDRA ORGANIZACJI I MOBILIZACJI WOJSK

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

~~TAJNE~~

3857
ASG WP wewn. 3817/84

Egz. nr 1

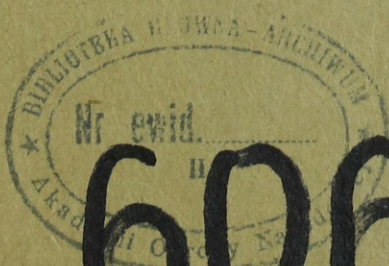

Płk. dypl. Stefan MARCINIAK

KIEROWANIE MOBILIZACYJNYM ROZWINIĘCIEM
JEDNOSTEK WOJSKOWYCH ORAZ ZABEZPIECZENIEM
ICH ROZWINIĘCIA PRZEZ TERENOWE ORGANY
ADMINISTRACJI WOJSKOWEJ

Skrypt

45

60683

WARSZAWA

CZERWIEC

1984

Colour Chart #13

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

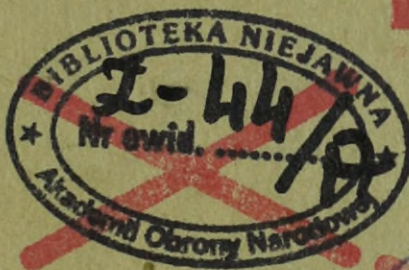
KATEDRA ORGANIZACJI I MOBILIZACJI WOJSK

JAWNE

ZASTRZEŻONE

TAJNE

3857
ASG WP wewn. 3677/84

Egz. nr 1

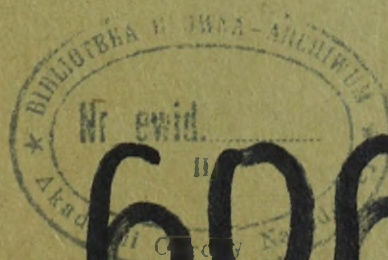

Płk. dypl. Stefan MARCINIAK

KIEROWANIE MOBILIZACYJNYM ROZWINIĘCIEM
JEDNOSTEK WOJSKOWYCH ORAZ ZABEZPIECZENIEM
ICH ROZWINIĘCIA PRZEZ TERENOWE ORGANY
ADMINISTRACJI WOJSKOWEJ

Skrypt

45

60683

WARSZAWA

CZERWIEC

1984

150306 Anna KOLEK *bl*
Podot. prot. prekl. Nu wch 648
2 oln. 24.02.2006

JAWNE

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

KATEDRA ORGANIZACJI I MOBILIZACJI WOJSK

~~ZASTRZEŻONE~~

3857

ASG WP-wewn. 3857/84

~~JAWNE~~
Egz.nr... 1

Zastrzeżone

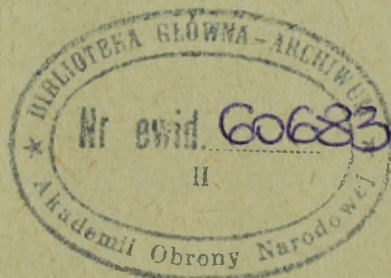
Tomasz Łajset

Płk dypl. Stefan MARCENIAK

KIEROWANIE MOBILIZACYJNYM ROZWINIĘCIEM JEDNOSTEK WOJSKOWYCH ORAZ ZABEZPIECZENIEM ICH ROZWINIĘCIA PRZEZ TERENOWE ORGANY ADMINISTRACJI WOJSKOWEJ

Skrypt

W A R S Z A W A

CZERWIEC

1984 r.

Spis treści

	str.
Wstęp	3
1. Ogólne zasady kierowania mobilizacyjnym rozwinięciem jednostek wojskowych i ich zabezpieczeniem przez terenowe organy administracji wojskowej	3
2. Zadania dowódców jednostek wojskowych, dowódców garnizonów, szefów wojewódzkich sztabów wojskowych i wojskowych komend uzupełnień oraz podległych im zespołów kierowania.....	7
3. Zabezpieczenie ciągłości działania wojewódzkiego sztabu wojskowego i wojskowej komendy uzupełnień w procesie mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych.....	13
4. Mobilizacyjne rozwinięcie jednostek wojskowych w warunkach zakłóceń	15
5. Meldunki o przebiegu mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych	18
Zakończenie	20

W S T Ę P

Kierowanie mobilizacyjnym rozwinięciem jednostek wojskowych oraz zabezpieczeniem ich mobilizacyjnego rozwinięcia przez terenowe organy administracji wojskowej i garnizonowe organy władzy jest fragmentem ogólnego systemu kierowania mobilizacją sił zbrojnych, która jest jednym z podstawowych przedsięwzięć tego procesu.

Nieodłącznym elementem tego kierowania na poszczególnych szczeblach organizacyjnych wojska jest korygowanie tym procesem w przypadkach zaistnienia zakłóceń, spowodowanych oddziaływaniem nieprzyjaciela oraz podejmowanie decyzji w razie powstania istotnych zagrożeń w terminowym wykonaniu zadań, nakazanych jednostkom i organom wojskowym, bądź też powierzonych terenowym organom administracji państwowej lub jednostkom organizacyjnym gospodarki uspołecznionej.

Skuteczność kierowania tym procesem, podobnie jak każde kierowanie innymi procesami, zależy od poprawności podejmowanych decyzji oraz prawidłowej ich realizacji. Poprawność decyzji zależy natomiast od aktualności, dokładności i kompletności informacji. Na prawidłowość realizacji decyzji z kolei dość istotny wpływ wywiera sprawność przekazywania informacji zarówno charakteru sprawozdawczo-informacyjnego, jak i dyrektywno-informacyjnego.

Wymienione wyżej podstawowe reguły kierowania należy także uwzględniać w procesie mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych oraz zabezpieczenia tego procesu przez terenowe organy administracji wojskowej i garnizonowe organy władzy.

1. OGÓLNE ZASADY KIEROWANIA MOBILIZACYJNYM ROZWIĘCIEM JEDNOSTEK WOJSKOWYCH I ICH ZABEZPIECZENIEM PRZEZ TERENOWE ORGANY ADMINISTRACJI WOJSKOWEJ

Zarówno kierowanie mobilizacyjnym rozwinięciem jednostek wojskowych oraz zabezpieczeniem mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych w garnizonie, jak i zabezpieczeniem mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych przez terenowe organy administracji wojskowej /WSZW i WКУ/ - ma na celu zapewnienie zorganizowanego, sprawnego i harmonijnego przejścia oddziałów i związków taktycznych ze struktury organizacyjnej czasu pokojowego na wojenną.

Kierowanie tymi procesami obejmuje zespół przedsięwzięć realizowanych stopniowo w miarę wprowadzanych kolejnych wyższych stanów gotowości bojowej /podwyższonej gotowości bojowej, stanu gotowości

bojowej, zagrożenia wojennego, pełnej gotowości bojowej, bądź też nieprzerwanie, w sposób ciągły - w przypadku wprowadzenia pełnej gotowości bojowej z pominięciem jej pośrednich stanów.

Kierowanie tymi przedsięwzięciami rozpoczyna się z chwilą zarządzenia mobilizacji i trwa do jej zakończenia, a realizowane jest w specjalnie do tego zorganizowanym systemie. Proces kierowania polega na 1 ciągłym zbieraniu i studiowaniu danych o sytuacji w przebiegu mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych, 2 korygowaniu ich działania stosownie do przyjętych rozwiązań, a przy radykalnych zmianach oczekiwanych stanów, na podejmowaniu nowych decyzji, 3 stawianiu skorygowanych lub nowych zadań, 4 utrzymywaniu ciągłego współdziałania między jednostkami wojskowymi, a terenowymi organami administracji wojskowej i państwowej, a także jednostkami organizacyjnymi gospodarki społecznie - nej realizującymi określone zadania mobilizacyjne lub świadczenia na rzecz mobilizowanych jednostek wojskowych, 5 jak również na stałej kontroli przebiegu wykonania nakazanych zadań jednostkom wojskowym i powierzonych zadań organom administracji państwowej oraz jednostkom organizacyjnym gospodarki społecznej.

Kierowanie tym procesem powinny cechować: wysoka operatywność, stanowczość, elastyczność, ciągłość i skrytość.

Operatywność kierowania polega na terminowym zrealizowaniu zadań oraz zapewnieniu pełnej wysokiej jakości ich wykonania.

Stanowczość w kierowaniu powinna zapewnić utrzymanie inicjatywy zwłaszcza w sytuacjach, w których mogą wystąpić różne zakłócenia w procesie wykonywanych zadań. Należy w tych przypadkach zapobiegać wybuchowi paniki i powstawaniu nastrojów załamania oraz podejmować śmiało decyzje i uparczywie wcielać je w życie.

Elastyczność kierowania mobilizacyjnym rozwinięciem jednostek wojskowych powinna przejawiać się w umiejętnym wprowadzeniu zmian, stosownie do potrzeb wynikających z powstałej sytuacji, korygowaniu uprzednich podjętych ustaleń i stawianiu nowych zadań.

Przez ciągłość kierowania rozumie się stałość i żywotność systemu kierowania, jego zdolność szybkiego przystosowania się do powstających zmian, a także zapewnienie nieprzerwanej łączności z organami współuczestniczącymi w procesie zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk poprzez wykorzystywanie różnych dostępnych kanałów łączności.

Skrytość kierowania polega na zachowaniu w tajemnicy przed przeciwnikiem przygotowywanych przedsięwzięć, realizowanych podczas ich planowania oraz wykonywania.

Podstawą kierowania procesem realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych są przygotowane do tego plany, a w szczególności harmonogramy realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych, będące ich składową częścią. Kierowanie to organizuje się:

- 1/ w jednostkach mobilizujących i mobilizowanych w oparciu o plany osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej;
- 2/ w garnizonach na bazie planów zabezpieczenia osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej przez jednostki wojskowe garnizonu;
- 3/ w wojewódzkich sztabach wojskowych i wojskowych komendach uzupełnień na podstawie planu zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych oraz planu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej tych organów.

Podczas kierowania realizacją przedsięwzięć mobilizacyjnych należy zwracać uwagę na właściwą organizację ich wykonywania, operatywne działanie i wykonanie zadań i przedsięwzięć mobilizacyjnych w nakazanych terminach lub normach czasowych.

Przebiegiem mobilizacyjnym w jednostkach mobilizujących i mobilizowanych kieruje dowódca jednostki mobilizującej.

Zabezpieczeniem mobilizacyjnego rozwinięcia przez jednostki wojskowe w garnizonie kieruje dowódca garnizonu, a zabezpieczeniem mobilizacyjnego ich rozwinięcia przez terenowe organy administracji wojskowej kierują:

- szefowie wojewódzkich sztabów wojskowych - na terenie administrowanych województw;
- wojskowi komendanci uzupełnień - na wydzielonych obszarach województwa.

W przypadku otrzymania przez jednostkę mobilizującą w okresie trwania mobilizacji innych zadań, w wyniku których nastąpiłaby konieczność niezwłocznego opuszczenia przez nią garnizonu lub rejonu alarmowego i z tego względu dowódca tej jednostki pozbawiony byłby możliwości dalszego kierowania wykonaniem nakazanych zadań mobilizacyjnych w nakazanych jednostkach mobilizowanych - kierowanie dalszym procesem mobilizacyjnego ich rozwinięcia przejmują dowódcy jednostek mobilizowanych. W razie ich nieobecności /niestawienia się w jednostce/ do czasu ich przybycia kierują wykonaniem ich zadań oficerowie wchodzący w skład terenowego aparatu mobilizacyjnego, współdziałający z dowódcą jednostki mobilizującej w planowaniu ich rozwinięcia, albo realizują to zadanie inni oficerowie, wyznaczeni przez dowódcę jednostki mobilizującej.

Organami wykonawczymi poszczególnych dowódców jednostek mobilizują-

cych podczas mobilizacji są zespoły kierowania, które powołuje się i organizuje na okres trwania mobilizacji w każdej z tych jednostek oraz terenowych organach administracji wojskowej, a także w dużych garnizonach. Są to:

- w dowództwie związku taktycznego i jednostce mobilizującej - zespół kierowania mobilizacyjnym rozwinięciem jednostek wojskowych;
- w dużym garnizonie - zespół kierowania zabezpieczeniem mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek garnizonu. W mniejszych i średnich garnizonach zadania te równolegle mogą wykonywać zespoły jednostki wojskowej lub WSzW albo WKU, której dowódca /szef lub komendant/ pełni funkcję dowódcy garnizonu;
- w wojewódzkim sztabie wojskowym i wojskowej komendzie uzupełnień - zespół kierowania zabezpieczeniem mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych.

Zespoły te rozmieszcza się z reguły na zasadniczym punkcie dowodzenia. Z niego bowiem dowódca ZT lub jednostki, dowódca garnizonu, szef WSzW lub wojskowy komendant uzupełnień kierują wykonaniem przedsięwzięć mobilizacyjnych. Na nim są rozwiązywane podstawowe zagadnienia i problemy związane z osiąganiem przez jednostki wojskowe kolejnych wyższych stanów gotowości bojowej, zbierane, opracowywane i oceniane dane o sytuacji i stanie przebiegu mobilizacji podejmowane korekty lub decyzje w przypadku wystąpienia zakłóceń w realizowanym procesie oraz doprowadzane stosownie zadania do jednostek wojskowych oraz organów administracji wojskowej i państwowej zabezpieczających realizację tego procesu. Z tego punktu dowodzenia organizuje się i utrzymuje współdziałanie oraz organizuje się i prowadzi kontrolę, pomoc jednostkom i organom, a także przesyła się do sztabów nadrzędnych nakazane meldunki oraz informuje się grupy operacyjne rozmieszczone na zapasowych punktach dowodzenia o stanie przebiegu mobilizacji, jak również wykonuje się inne zadania.

Zespoły kierowania powinny posiadać podstawowe dokumenty niezbędne do kierowania realizacją nałożonych zadań mobilizacyjnych, dokumenty tajnego dowodzenia, tabele /wykresy/ obrazujące w jednostkach wojskowych stany ilościowe, dotyczące napływającego uzupełnienia, stopnia ukompletowania jednostek wojskowych, a w terenowych organach administracji wojskowej dane ilustrujące stan doręczalności dokumentów powołania, liczby dowiezionych żołnierzy rezerwy do miejsc stawiennictwa oraz stopień uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych poszczególnych jednostek wojskowych.

Kierowanie procesem mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych i ich zabezpieczeniu przez terenowe organy administracji wojskowej realizuje się:

- w jednostkach wojskowych - z zasadniczych punktów dowodzenia rozwiniętych albo w rejonie alarmowym albo w miejscu stałej dyslokacji w zależności od miejsca ich mobilizacji. W przypadku jednostek stacjonarnych punkt ten należy rozwijać w koszarach, a w przypadku przydzielenia jednostce wojskowej rejonu alarmowego punkt ten, po jej wyjściu do niego, należy przenieść do tego rejonu;
- w garnizonach - z zasadniczych punktów dowodzenia rozwiniętych w garnizonie, najcelowiej w rejonie komendy i rozmieszczenia garnizonego ośrodka alarmowania;
- w wojewódzkich sztabach wojskowych, w których WKO wychodzą na zapasowe miejsce pracy - z zasadniczego punktu dowodzenia rozwiniętego w dotychczasowym miejscu pracy w okresie trwania podwyższonej gotowości bojowej i stanu gotowości bojowej zagrożenia wojennego, by z chwilą wprowadzenia pełnej gotowości bojowej przejść i kierować tym procesem z zapasowego punktu dowodzenia, które z tą chwilą staje się zasadniczym stanowiskiem dowodzenia. W dotychczasowym miejscu pracy pozostawia się grupę dyżurną;
- w wojewódzkich sztabach wojskowych, w których WKO nie wychodzą na zapasowe miejsce pracy - z punktu dowodzenia rozwiniętego w dotychczasowym miejscu pracy utrzymując ścisły kontakt z grupą operacyjną rozwiniętą na zapasowym punkcie dowodzenia, jeżeli tej zasady nie zmieni szef sztabu właściwego okręgu wojskowego;
- w wojskowych komendach uzupełnień - z zasadniczego punktu dowodzenia rozwiniętego w dotychczasowym miejscu pracy, utrzymując ścisły kontakt z grupą operacyjną, rozmieszczoną na zapasowym punkcie dowodzenia.

2. ZADANIA DOWÓDCÓW JEDNOSTEK WOJSKOWYCH, DOWÓDCÓW GARNIZONÓW, SZEFÓW WOJEWÓDZKICH SZTABÓW WOJSKOWYCH I WOJSKOWYCH KOMEND UZUPEŁNIENIŃ ORAZ PODLEGLYCH IM ZESPOŁÓW KIEROWANIA

Zadaniem dowódców związków taktycznych i oddziałów oraz dowódców garnizonów w zakresie kierowania przebiegiem mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych, a szefów wojewódzkich sztabów wojskowych i wojskowych komendantów uzupełnień w zakresie zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych jest:

- uruchomienie, po otrzymaniu sygnałów, stosownych przedsięwzięć mobilizacyjnych;

- 540
- przekazywanie sygnałów lub zarządzeń mobilizacyjnych ustalonym wykonawcom;
 - sprawowanie nadzoru i kontroli nad realizacją przedsięwzięć mobilizacyjnych w podległych jednostkach /garnizonie lub WKU/, wprowadzanie w miarę potrzeb niezbędnych korekt w opracowanych planach oraz udzielanie pomocy podległym organom dowodzenia;
 - ciągle analizowanie sytuacji polityczno-wojskowej, zbieranie danych o przebiegu mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych oraz ich zabezpieczeniu w garnizonach, a także przez terenowe organy administracji wojskowej, jak również reagowanie na występujące zakłócenia.

Pał 6/8

Z chwilą wprowadzenia stanu podwyższonej gotowości bojowej, dowódca jednostki mobilizującej oraz zespół kierowania mobilizacyjnym rozwinięciem jednostek wojskowych realizują następujące zadania:

- 1/ uaktualniają dokumentację mobilizacyjną w planach osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej oraz wpisują konkretne terminy realizacji przedsięwzięć wyszczególnionych w harmonogramach;
- 2/ uaktualniają zapotrzebowania dotyczące uzupełnienia braków w stanie osobowym czasu pokojowego /vacatów/ i zastąpienia nie wyszkolonych żołnierzy młodego rocznika wyszkolonymi żołnierzami rezerwy /nakładka/ pozostającymi bez przydziałów mobilizacyjnych;
- 3/ przygotowują do rozwinięcia elementy bazy mobilizacyjnej /pośredni punkt zbiórki, punkt kontrolno-informacyjny, punkt przyjęcia i rozdziału środków transportowych, pododdziałowe punkty wyposażenia/;
- 4/ nadzorują załadunek na transport samochodowy jednostki ruchomych zapasów materiałowych i technicznych, zwłaszcza nienaruszalnych i niezniżaalnych;
- 5/ sprawdzają gotowość magazynów do sprawnego wydawania zapasów środków materiałowych i kierują przebiegiem tych prac;
- 6/ nadzorują rozkonserwowanie uzbrojenia i sprzętu technicznego, znajdującego się w zapasie nienaruszalnym.

Szefowie wojewódzkich sztabów wojskowych i wojskowi komendanci uzupełnień oraz podległe im zespoły kierowania w tym stanie gotowości bojowej:

- 1/ uaktualniają plany zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych i plany osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej, a także uściślają czynności związane z uzupełnieniem potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych, wpisują do harmonogramów konkretne terminy realizacji poszczególnych przedsięwzięć;
- 2/ przekazują zarządzenia /sygnały/ dotyczące wprowadzenia całodobowych dyżurów w terenowych organach administracji państwowej stopnia

podstawowego oraz jednostkach organizacyjnych gospodarki społecznej, realizujących określone zadania mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych;

- 3/ uaktualniają /na podstawie nadesłanych zapotrzebowań z jednostek wojskowych/ - plan uzupełnienia "vacatów" i plany dotyczące powołania "nakładki";
- 4/ organizują i przeprowadzają deponowanie obwieszczeń o mobilizacji sił zbrojnych PRL, a w przypadku otrzymania polecenia - także do dokumentów powołania - w urzędach terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego lub w gminnych posterunkach Milicji Obywatelskiej, zgodnie z podjętymi uprzednio uzgodnieniami w tej sprawie;
- 5/ organizują grupy operacyjne w każdym wojewódzkim sztabie wojskowym, jak i wojskowej komendzie uzupełnień i przygotowują je do wyjścia na zapasowe punkty dowodzenia;

6/ sprawdzają funkcjonowanie systemów łączności z terenowymi organami administracji państwowej stopnia podstawowego, a także jednostkami organizacyjnymi gospodarki społecznej, realizującymi zadania mobilizacyjne na rzecz wojsk oraz przygotowują ruchome środki łączności na wypadek uszkodzenia lub zniszczenia technicznej łączności. Z momentem zarządzenia w wojskach stanu gotowości bojowej "zagrożenia wojennego" dowódcy jednostek mobilizujących i podległe im zespoły kierowania:

- 1/ w jednostkach rozwiniętych zaliczonych do kategorii stałej gotowości - kierują rozwinięciem elementów bazy mobilizacyjnej i powołaniem uzupełnienia zasadniczego żołnierzy rezerwy oraz środków transportowych i maszyn, a także ukompletowaniem tych jednostek do pełnych etatów czasu wojennego;
- 2/ w pozostałych jednostkach wojskowych /o niepełnych stanach osobowych, skadrowanych i nowo formowanych/ kierują powołaniem mobilizacyjnych rzutów alarmowych oraz rozwinięciem elementów bazy mobilizacyjnej w ustalonych miejscach ich rozwinięcia;
- 3/ powodują w jednostkach wojskowych oznaczonych symbolem SA - uzupełnienie stanowisk nie obsadzonych według etatów czasu pokojowego, tzw. "vacatów", a także "nakładki" - jeśli istnieje taka potrzeba;
- 4/ uruchamiają powołanie świadczeń osobistych i rzeczowych oraz rozdysponowują je, stosownie do potrzeb wynikających z planów i realizowanych zadań;
- 5/ nadzorują pobranie sprzętu technicznego i wyposażenia przechowywanego poza jednostką mobilizującą /w magazynach garnizonowych lub zdeponowanych w składnicach/;

6/ nadzorują ewakuację do rejonów alarmowych zapasów materiałowych i technicznych - w pierwszej kolejności na stan ewidencyjny czasu pokojowego, a następnie na wojenny.

Szefowie wojewódzkich sztabów wojskowych i wojskowi komendanci uzupełnień w tym stanie gotowości bojowej:

- 1/ uzupełniają potrzeby mobilizacyjne jednostek rozwiniętych, zaliczonych do kategorii stałej gotowości i oznaczonych w zestawieniu zadań mobilizacyjnych symbolem "SA" oraz innych jednostek nakazanych wybiórczo do rozwinięcia w tym stanie gotowości;
- 2/ powołują mobilizacyjne rzuty alarmowe siłami MAK wojskowej komendy uzupełnień do określonych jednostek wojskowych oraz zbierają dane o uruchomieniu tych akcji przekazanych przez WKU do dyspozycji jednostek wojskowych;
- 3/ wstrzymują wcielenie młodego rocznika, jeśli jest takie prowadzone;
- 4/ uzupełniają w jednostkach wojskowych stanowiska "vacatowe" i powołują "nakładki" w przypadku podjęcia przez dowódców jednostek mobilizujących decyzji o jej uruchomieniu;
- 5/ powodują powołanie lub powołują świadczenia osobiste i rzeczowe do jednostek wojskowych ;
- 6/ wyprowadzają grupy operacyjne WSZW i WKU na zapasowe punkty dowodzenia i utrzymują je w gotowości do przyjęcia kierowania zabezpieczeniem mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych na administrowanym obszarze, zapewniając tym ciągłość i trwałość kierowania w tym zakresie.

PUG 15
Po wprowadzeniu stanu pełnej gotowości bojowej w siłach zbrojnych, dowódcy jednostek mobilizujących i podległe im zespoły kierowania kierują mobilizacyjnym rozwinięciem w pełnym zakresie własnej jednostki i nakazanych jednostek mobilizowanych zgodnie z planem, a w szczególności:

- 1/ przyjęciem powołanych żołnierzy rezerwy oraz środków transportowych i maszyn pobieranych z gospodarki narodowej;
- 2/ formowaniem jednostek wojskowych według struktur organizacyjnych czasu wojennego;
- 3/ powołaniem uzupełnienia stanowisk nieobsadzonych według etatów czasu pokojowego tzw. vacatów, a także "nakładki", jeśli istnieje taka potrzeba;
- 4/ wyposażeniem jednostek wojskowych w należyły ekwipunek, uzbrojenie i sprzęt techniczny;
- 5/ zgrywaniem obsłóg i pododdziałów pod względem bojowym zgodnie z opracowanym planem w tym zakresie.

Ponadto ciągle śledząc przebieg mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych interweniują w przypadkach zakłóceń grożących bądź to niepełnym uzupełnieniem potrzeb, bądź też nieterminowym wykonaniem zadań.

W wypadku, gdy macierzysta MKU utraci możliwość powołania żołnierzy rezerwy oraz środków transportowych i maszyn w celu uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych, w uzgodnieniu z dowódcą garnizonu i szefem wojewódzkiego sztabu wojskowego uruchamiają awaryjne systemy doręczania dokumentów powołania oraz organizują pomoc organom administracji państwowej stopnia podstawowego w akcji doręczenia dokumentów powołania i przewozie żołnierzy rezerwy z miejsc zbiórki do miejsc mobilizacji podległych jednostek.

Szefowie wojewódzkich sztabów wojskowych i wojskowi komendanci uzupełnień oraz ich zespoły w tym stanie gotowości bojowej:

- 1/ przekazują do terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego sygnały, dotyczące uruchomienia akcji kurierskiej i pocztowej oraz przewozu żołnierzy rezerwy do jednostek wojskowych;
- 2/ kierują uzupełnieniem potrzeb mobilizacyjnych poszczególnych jednostek wojskowych, powoływanymi żołnierzami rezerwy oraz środkami transportu i maszynami pobieranymi z gospodarki narodowej;
- 3/ nakazują - na specjalne zarządzenie - rozplakatowanie obwieszczeń o zarządzeniu mobilizacji sił zbrojnych;
- 4/ rozwijają wojenny system uzupełniania strat wojsk operacyjnych /rejonowe punkty zbiórki przy każdej wojskowej komendzie uzupełnień oraz okręgowe punkty przesyłkowe w określonych województwach/, a także nakazane grupy awaryjnego uzupełnienia;
- 5/ kierują przemieszczeniem wojewódzkich sztabów wojskowych z dotychczasowych miejsc pracy na zapasowe punkty dowodzenia w tych województwach, w których wojewódzkie komitety obrony wyszły do zapasowych miejsc pracy oraz organizują rozwinięcie w tym wypadku grup operacyjnych w nowym miejscu rozmieszczenia zapasowego punktu dowodzenia, zapewniając tym samym ciągłość i trwałość kierowania w tym zakresie;
- 6/ zbierają dane o:
 - przebiegu formowania jednostek zmilitaryzowanych przewidzianych do przekazania siłom zbrojnym;
 - stanie realizacji zadań przez zakłady gospodarki społecznej w zakresie formowania jednostek wojskowych, a także przez zakłady społecznej służby zdrowia w zakresie zabezpieczenia usług leczniczych na rzecz sił zbrojnych /wydzielenie łóżek/;

- przebiegu akcji kurierskiej, akcji posłańczej oraz przewozie żołnierzy rezerwy, a także stawiennictwie żołnierzy rezerwy do jednostek wojskowych i stopniu ukończenia ich potrzeb mobilizacyjnych.

Dowódcy garnizonów i podległe im zespoły kierowania w procesie zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinęcia jednostek wojskowych w garnizonach kierują realizacją następujących przedsięwzięć mobilizacyjnych, a mianowicie:

- 1/ udzielają pomocy w mobilizacyjnym rozwinęciu jednostek wojskowych formowanych na bazie jednostek organizacyjnych administracji państwowej i gospodarki społecznej;
- 2/ organizują i kierują działalnością służby porządkowo-ochronnej w garnizonie;
- 3/ organizują i nadzorują zabezpieczenie bezkolizyjnego wyjścia jednostek wojskowych z miejsc stałej dyslokacji do rejonów alarmowych oraz ewakuację do nich techniki, uzbrojenia, sprzętu, ekwipunku i materiałów tych jednostek;
- 4/ współpracują z terenowymi organami administracji wojskowej i państwowej w zakresie zapewnienia sprawnego dosyłania rezerw osobowych do właściwych pośrednich punktów zbiorów lub miejsc mobilizacji jednostek wojskowych w garnizonie;
- 5/ zapewniają sprawne wydawanie sprzętu i materiałów pobieranych przez jednostki wojskowe z magazynów garnizonowych;
- 6/ kierują realizacją usług świadczonych przez jednostki garnizonowe na rzecz mobilizacyjnie rozwijanych jednostek wojskowych;
- 7/ nadzorują funkcjonowanie systemu zaopatrywania jednostek wojskowych z miejscowych zasobów cywilnych;
- 8/ nadzorują realizację zadań w zakresie medycznego zabezpieczenia mobilizacji w garnizonie;
- 9/ organizują przyjęcie nadwyżek w stanie osobowym z poszczególnych jednostek wojskowych i kierują do miejsc ustalonych przez sztab właściwego OW /RSZ/;
- 10/ organizują likwidację zakłóceń w przebiegu mobilizacji na terenie garnizonu. Współdziałają w tym zakresie z kompetentnymi organami administracji wojskowej i państwowej, a zwłaszcza organami obrony cywilnej;
- 11/ organizują i nadzorują przejęcie pozostawionych przez jednostki obiektów wojskowych i pozostawionego w nich mienia oraz ich ochronę.

3. ZABEZPIECZENIE CIĄGŁOŚCI DZIAŁANIA WOJEWÓDZKIEGO SZTABU WOJSKOWEGO I WOJSKOWEJ KOMENDY UZUPEŁNIEŃ W PROCESIE MOBILIZACYJNEGO ROZWIŃNIĘCIA JEDNOSTEK WOJSKOWYCH

Zabezpieczenie mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych oraz funkcjonowania systemu uzupełniania strat uzależnione jest w znacznym stopniu od zachowania ciągłości i trwałości działania wojewódzkich sztabów wojskowych i wojskowych komend uzupełnień.

Ciągłość i trwałość działania tych organów osiąga się poprzez przygotowanie w czasie pokoju grup operacyjnych WSzW i WKU, zorganizowanie ich w okresie podwyższonej gotowości bojowej oraz rozmieszczenie na zapasowych punktach dowodzenia w stanie gotowości bojowej zagrożenia wojennego. Przeznaczeniem ich jest przejęcie funkcji kierowania zabezpieczeniem mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych w przypadku, gdy utracą takie możliwości wojewódzkie sztaby wojskowe lub wojskowe komendy uzupełnień. Grupy operacyjne wydziela się ze składu osobowego wojewódzkiego sztabu wojskowego lub wojskowej komendy uzupełnień. Grupy operacyjne rozmieszczone na zapasowym punkcie dowodzenia stanowią zapasowe stanowisko dowodzenia tych organów. W okresie funkcjonowania WSzW lub WKU w dotychczasowym miejscu pracy, na zapasowym stanowisku dowodzenia grupy operacyjne mogą wykonywać zadania zlecone przez kierowników tych organów. W przypadku zniszczenia lub w czasie przemieszczania WSzW lub WKU z dotychczasowych miejsc pracy na zapasowy punkt dowodzenia - realizują kierowanie procesem mobilizacyjnym w pełnym zakresie.

Na zapasowym stanowisku dowodzenia mogą być realizowane następujące zadania:

- 1/ zbieranie danych o sytuacji na obszarze administrowanego terenu dotyczących wyników akcji kurierskich i posłańczych oraz przewozu żołnierzy rezerwy, a także stopnia uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych rozwijających się jednostek wojskowych;
- 2/ studiowanie decyzji kierowników organów znajdujących się na zasadniczym stanowisku dowodzenia oraz wydawanych zarządzeń w procesie zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych;
- 3/ doprowadzanie zadań do terenowych organów administracji wojskowej /w przypadku WSzW/ oraz terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego w zakresie doręczania dokumentów powołania oraz przewozu żołnierzy rezerwy do miejsc mobilizacji.

Na czcłe zapasowego stanowiska dowodzenia stoi z reguły - w przypadku WSzW - zastępca szefa lub wyznaczony starszy oficer mobilizacyjny WSzW,

a w przypadku WKU - kierownik sekcji II lub st. oficer mobilizacyjny sekcji I znający dobrze zadania i sposób ich wykonania przez te organy.

Struktura organizacyjna zapasowego stanowiska dowodzenia WSZW i WKU powinna być analogiczna jak struktura tych organów realizujących zadania w dotychczasowym miejscu pracy, oczywiście w zmniejszonym odpowiednio składzie. W skład jego powinni wchodzić: zespół kierowania, środki łączności i pododdział zabezpieczenia. Zespół kierowania zapasowego punktu dowodzenia powinien znajdować się w stałej gotowości do przejęcia kierowania zabezpieczeniem mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych. W tym celu na stanowisku tym powinny być wszystkie dane o sytuacji i kopie podstawowych dokumentów - plan zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych wraz z załącznikami, dokumenty dowodzenia i inne niezbędne do zrealizowania nakazanych zadań.

Zniszczone lub obezwładnione wojewódzkie sztaby wojskowe i wojskowe komendy uzupełnień odtwarza się z grup operacyjnych rozmieszczonych na zapasowych punktach dowodzenia, wykorzystując do tego ponadto oficerskie grupy rezerwowe, a w przypadkach szczególnych - formuje się te organy od nowa poprzez powołanie żołnierzy rezerwy spośród tych, którzy pełnili służbę wojskową w organach administracji wojskowej lub państwowej.

W skład oficerskich grup rezerwowych wchodzić żołnierze rezerwy posiadający stosowne kwalifikacje nabyte w czynnej służbie wojskowej, w tym zwłaszcza byli pracownicy organów administracji państwowej. Ze składem osobowym tych grup w czasie pokoju należy organizować w ramach ćwiczeń wojskowych żołnierzy rezerwy systematyczne szkolenie, przygotowując go do wykonywania zadań przewidzianych w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.

Opuszczające dotychczasowe miejsca pracy - wojewódzkie sztaby wojskowe i przechodzące na zapasowe punkty dowodzenia - pozostawiają w dotychczasowych siedzibach grupy dyżurne, których zadaniem jest zabezpieczenie pozostałej dokumentacji i mienia oraz wykonywanie innych zadań wynikających z sytuacji, określonych przez szefa tego organu.

W sytuacjach wyjątkowych np.: jednoczesnego zniszczenia wojewódzkiego sztabu wojskowego lub wojskowej komendy uzupełnień w dotychczasowym miejscu pracy oraz wydzielonej grupy operacyjnej na zapasowy punkt dowodzenia - zadania zniszczonego wojewódzkiego sztabu wojskowego lub wojskowej komendy uzupełnień może przejąć na określony czas - sąsiedni wojewódzki sztab wojskowy lub wojskowa komenda uzupełnień. Decyzję w tym względzie podejmuje w odniesieniu do WSZW - szef sztabu

właściwego okręgu wojskowego, a do WКУ - szef właściwego wojewódzkiego sztabu wojskowego, a w szczególnych wypadkach szef sztabu właściwego okręgu wojskowego.

Trwałość i ciągłość kierowania mobilizacyjnym rozwinięciem jednostek wojskowych zabezpiecza się także poprzez rozwinięcie ustalonych stanowisk dowodzenia na szczeblach taktycznych w rejonach alarmowych lub miejscach mobilizacji. Odtwarzanie zniszczonych stanowisk dowodzenia tego szczebla organizuje się także z oficerskich grup rezerwowych oraz z grup awaryjnego uzupełnienia.

4. MOBILIZACYJNE ROZWINIĘCIE JEDNOSTEK WOJSKOWYCH W WARUNKACH ZAKŁÓCEN

Mobilizacyjne rozwinięcie jednostek wojskowych oraz zabezpieczenie tego rozwinięcia realizowane przez terenowe organy administracji wojskowej mogą być prowadzone w warunkach zakłóceń spowodowanych różnymi formami oddziaływania nieprzyjaciela zarówno przed wybuchem wojny, jak i w czasie jej trwania. W wyniku tych zakłóceń mogą wystąpić mniej lub bardziej gwałtowne zahamowania w procesie mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych oraz uzupełniania ich potrzeb mobilizacyjnych przez terenowe organy administracji wojskowej, wymagające dokonania pewnych korekt lub podjęcia decyzji.

Przygotowanie jednostek wojskowych i terenowych organów administracji wojskowej do wykonania zadań mobilizacyjnych w warunkach zakłóceń oraz prowadzenie w związku z tym niezbędnych przewidywań jest integralną częścią ogólnego planowania mobilizacyjnego.

Podjęmowane w tych ogniwach organizacyjnych zamierzenia, związane z mobilizacyjnym rozwinięciem jednostek wojskowych oraz jego zabezpieczeniem, realizowane przez terenowe organy administracji wojskowej powinny uwzględniać możliwe sytuacje, jakie mogą zaistnieć w wyniku oddziaływania przeciwnika oraz sposoby przeciwdziałania zaistniałym skutkom, gwarantujące zrealizowanie zadań, możliwie z jak najmniejszym opóźnieniem w czasie.

Szczególnie surowe wymagania staną przed dowódcami jednostek wojskowych i garnizonów oraz szefami terenowych organów administracji wojskowej w kierowaniu procesem mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk w warunkach użycia przez przeciwnika broni jądrowej i środków napadu powietrznego. W toku działań wojennych w kierowaniu mobilizacyjnym rozwinięciem wojsk mogą wystąpić trudności w zakresie utrzymania ciągłości i niezawodności kierowania tym procesem. Będzie to wynikiem zwiększających się możliwości przeciwnika w zakresie rozpoznania i niszczenia uderzeniami jądrowymi i środkami powietrznego napadu przeciwnika.

Do zakłóceń, jakie mogą wystąpić w wyniku oddziaływania przeciwnika, należy zaliczyć w szczególności:

- 1/ naruszenie systemu uzupełnienia jednostek wojskowych stanem osobowym oraz środkami transportowymi i maszynami w wyniku zniszczenia części wojewódzkich sztabów wojskowych, wojskowych komend uzupełnień, organów administracji państwowej i zakładów pracy, opóźnienie lub zerwanie akcji kurierskich i posłańczych, opóźnienie i przerwy w dopływie żołnierzy rezerwy, pojazdów samochodowych i maszyn do jednostek wojskowych;
- 2/ naruszenie lub zerwanie systemów łączności, co może spowodować okresowy brak możliwości przekazywania technicznymi środkami łączności sygnałów /zarządzeń/ dotyczących wykonania zadań mobilizacyjnych i zbieranie informacji o stopniu ich realizacji;
- 3/ zniszczenie stanowisk dowodzenia oraz elementów bazy mobilizacyjnej, co dezorganizuje kierowanie mobilizacyjnym rozwinięciem jednostek wojskowych i ich zabezpieczeniem przez terenowe organy administracji wojskowej, a także utrudni przyjmowanie żołnierzy rezerwy i środków transportowych oraz maszyn;
- 4/ wzmożenie działalności mającej na celu wywołanie niepokojów społecznych, powstawanie paniki i uchylanie się od służby wojskowej;
- 5/ uszkodzenie lub zniszczenie części dróg i różnych obiektów komunikacyjnych, co może znacznie utrudnić przewóz żołnierzy rezerwy oraz dostarczanie pojazdów samochodowych i maszyn do określonych miejsc mobilizacji;
- 6/ zniszczenie części zakładów pracy, które realizują różnorodne świadczenia, bądź też zadania mobilizacyjne na rzecz wojska;
- 7/ zniszczenie składów i stacji CPN, utrzymujących rezerwy paliw płynnych przeznaczonych do zabezpieczenia pojazdów samochodowych pobieranych z gospodarki narodowej na potrzeby mobilizacyjne rozwijanych jednostek wojskowych;
- 8/ powstanie na znacznych obszarach stref zniszczeń i skażeń promieniotwórczych oraz zakażeń, a także pożarów, co może wstrzymać lub ograniczyć dopływ żołnierzy rezerwy z tych rejonów na uzupełnienie potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych;
- 9/ zniszczenie części stacjonarnych szpitali wojskowych oraz zakładów leczniczych społecznej służby zdrowia świadczących usługi lecznicze i wydzielających łóżka szpitalne dla potrzeb sił zbrojnych;
- 10/ żywiołowe przemieszczenie się ludności, w tym także żołnierzy rezerwy, z dużych ośrodków miejskich lub przemysłowych; w wyniku czego może nastąpić dezorganizacja planowego uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych.

Stosownie do charakteru i skali powstałych zakłóceń, dowódcy jednostek wojskowych i garnizonów oraz ich zespoły kierują realizacją następujących przedsięwzięć, a mianowicie:

- 1/ samodzielnie zarządzają doprowadzenie jednostek wojskowych do pełnej gotowości bojowej w przypadku nagłego wybuchu wojny i braku sygnału /zarządzenia/ wprowadzającego ten stan gotowości oraz niezwłocznie meldują o tym do sztabu OW;
- 2/ likwidują skutki uderzeń przeciwnika, zapobiegają dezorganizacji w dowodzeniu i rozprzężeniu dyscypliny oraz panice w jednostkach wojskowych /garnizonach/;
- 3/ zbierają informacje o skutkach uderzeń mogących mieć wpływ na przebieg uzupełniania potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych oraz podejmują na ich podstawie stosowne decyzje lub wprowadzają korekty do realizowanych planów;
- 4/ utrzymują stałą współpracę z wojskowymi komendantami uzupełnień, informując je o przebiegu mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych i ich aktualnych potrzebach w tym zakresie;
- 5/ wzmacniają siły i środki wydzielone do ochrony i obrony stanowisk dowodzenia, węzłów łączności oraz rejonów alarmowych;
- 6/ utrzymują współpracę z organami WSZW i MO w zakresie ochrony obiektów wojskowych, patrolowania garnizonów i dróg przegrupowania /ewakuacji/ do rejonów alarmowych;
- 7/ przywracają zdolność do działania zniszczonych lub obezwładnionych elementów bazy mobilizacyjnej oraz zapewniają kontynuację mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych;
- 8/ udzielają pomocy terenowym organom administracji wojskowej i państwowej w przeprowadzeniu akcji kurierskiej i posłańczej, uruchamiając siły i środki w ramach awaryjnego systemu doręczenia dokumentów powołania, a także w przewozie żołnierzy rezerwy do miejsc mobilizacji;
- 9/ podejmują przedsięwzięcia w celu uzupełniania strat w jednostkach, wykorzystując w tym celu żołnierzy rezerwy powołanych w ramach procentu zabezpieczenia stawiennictwa, a także wskazane przez wojskowe komendy uzupełnień grupy awaryjnego uzupełniania;
- 10/ dążą do uchronienia jednostek wojskowych przed uderzeniami przeciwnika poprzez szybkie opuszczenie miejsc stałej dyslokacji, dokonanie przyjęcia i rozdziału uzupełnienia poza granicami miast, zmianę rejonów alarmowych, rozśrodkowanie w rejonach alarmowych i odpowiednie maskowanie;
- 11/ odtwarzają obsady zniszczonych dowództw poprzez wykorzystanie oficerskich grup rezerwowych;

12/ zapewniają przeprowadzenie remontów uszkodzonego sprzętu w dostępnych warsztatach wojskowych, a także cywilnych w ramach świadczeń osobistych i rzeczowych.

W garnizonach, na które przeciwnik wykonał uderzenie odtwarza się niezwłocznie służbę porządkowo-ochronną, zapewnia bezkolizyjne wyjście jednostek wojskowych oraz ewakuację sprzętu i materiałów do rejonów alarmowych, organizuje się działanie magazynów i jednostek usługowych lub instytucji garnizonu, a także organizuje się pomoc jednostkom wojskowym w likwidacji skutków tych urządzeń. W celu udzielenia pomocy jednostkom wojskowym w likwidacji skutków uderzeń bronią jądrową - dowódcy garnizonów ustalają w ramach współdziałania z organami obrony cywilnej, możliwości wykorzystania formacji ratownictwa technicznego.

W tym czasie i w podobnych sytuacjach szef wojewódzkiego sztabu wojskowego i wojskowy komendant, stosownie do charakteru i skali powstałych zakłóceń realizują następujące przedsięwzięcia, a mianowicie:

- 1/ zbierają informacje o skutkach zakłóceń mogących wpłynąć ujemnie na przebieg uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych oraz podejmują na tej podstawie stosowne decyzje;
- 2/ powodują likwidację skutków oddziaływania przeciwnika zapobiegając dezorganizacji, rozprzężeniu dyscypliny i panice w podległych organach oraz na administrowanym terenie;
- 3/ przywracają zdolność podległych organów do kontynuowania zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych;
- 4/ udzielają pomocy terenowym organom administracji państwowej w przeprowadzeniu akcji kurierskiej i posłańczej - wykorzystując siły i środki awaryjnego systemu doręczania dokumentów powołania, a także pomoc jednostek wojskowych w zakresie przewozu żołnierzy do miejsc mobilizacji;
- 5/ organizują dodatkowe powołanie żołnierzy rezerwy i pobranie pojazdów samochodowych i maszyn oraz ich dowóz lub dostarczenie w przypadku odtwarzania zniszczonych lub obezwładnionych jednostek wojskowych, jeżeli zachodzi taka potrzeba.

5. MELDUNKI O PRZEBIEGU MOBILIZACYJNEGO ROZWINIĘCIA JEDNOSTEK WOJSKOWYCH

Jedną z ważnych funkcji w procesie kierowania mobilizacyjnym rozwinięciem jednostek wojskowych i zabezpieczeniem tego procesu przez terenowe organy administracji wojskowej jest właściwe zorganizowanie obiegu informacji. Powinien on zapewnić stały dopływ informacji sprawozdawczo-informacyjnych /meldunków/ o wykonaniu zadań mobilizacyj -

nych, realizowanych przez jednostki mobilizowane i mobilizujące do ZT lub określonych przez sztab OW ogniów oraz przez WKU do WSZW, a przez WSZW do Sztabu OW, a także sprawne przekazywanie w odwrotnym kierunku informacji dyrektywno-informacyjnych /rozkazów/, zarządzeń itp./.

Meldunki mobilizacyjne składa się okresowo lub doraźnie.

Meldunki okresowe jednostek wojskowych powinny zawierać informacje o przebiegu rozwinięcia i stanie ukończenia mobilizacyjnie rozwijanych jednostek wojskowych, a z terenowych organów administracji wojskowej o wynikach akcji doręczania dokumentów powołania, przewozu żołnierzy rezerwy do miejsc mobilizacji jednostek wojskowych, stawiennictwa żołnierzy rezerwy oraz o stopniu uzupełniania potrzeb mobilizacyjnych w ustalonych terminach czasowych.

Meldunek doraźny składają dowódcy jednostek wojskowych lub kierownicy terenowych organów administracji natychmiast w przypadkach wystąpienia poważnych zakłóceń w procesie mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych lub ich mobilizacyjnego zabezpieczenia przez terenowe organy administracji wojskowej, a także po wykonaniu nakazanych zadań mobilizacyjnych lub zakończeniu uzupełniania potrzeb mobilizacyjnych określonych jednostek wojskowych.

W dowództwach związków taktycznych i wyznaczonych garnizonach oraz w wojewódzkich sztabach wojskowych i wojskowych komendach uzupełnień opracowuje się szczegółowe grafiki składania meldunków, w których ujmuje się wykonawców, czas i sposób składania meldunków oraz adresatów. Za opracowanie tych grafik odpowiedzialni są dowódcy związków taktycznych i garnizonów oraz szefowie WSZW i wojskowi komendanci uzupełnień.

Podstawę opracowania tych grafik stanowią: przedstawione zasady w instrukcjach mobilizacyjnych omówione wyżej oraz wytyczne uzupełniające sztabów OW w tej sprawie, a także warunki i możliwości danego związku taktycznego, garnizonu, wojewódzkiego sztabu wojskowego lub wojskowej komendy uzupełnień.

Meldunki mobilizacyjne składają:

1/ w układzie jednostek wojskowych:

- a/ dowódcy jednostek mobilizowanych - do dowódców jednostek mobilizujących - według ich ustaleń;
- b/ dowódcy jednostek wojskowych, wchodzących w skład związków taktycznych - do dowódców tych związków przez zespół kierowania - cztery razy na dobę /co 6 godzin/;
- c/ dowódcy pozostałych jednostek wojskowych /nie wchodzących w skład związków taktycznych/ - do wyznaczonych przez sztaby OW /RSZ/ ogniów dowodzenia, którymi mogą być dowództwa garnizonów lub do-

- wództwa określonych jednostek wojskowych - cztery razy na dobę /co 6 godzin/;
- d/ dowódcy związków taktycznych i wyznaczonych ogniw dowodzenia - do dowódców OW /RSZ/ przez zespoły kierowania mobilizacją - dwa razy na dobę /co 12 godzin/;
- 2/ w układzie terenowych organów administracji wojskowej:
- a/ terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego - do wojskowych komend uzupełnień, według ustaleń WKU;
- b/ wojskowe komendy uzupełnień - do wojewódzkich sztabów wojskowych - cztery razy na dobę /co 6 godzin/;
- c/ wojewódzkie sztaby wojskowe - do sztabu OW - dwa razy na dobę /co 12 godzin/.

Z A K O Ń C Z E N I E

Reasumując można stwierdzić, że zachodzące zmiany w uzbrojeniu przeciwnika i formach jego oddziaływania na zaplecze kraju, a przede wszystkim broń jądrowa i jej nowe rodzaje jak: bomby neutronowe, wielogłowicowe pociski rakiotowe itp., stosowanie techniki laserowej, nowych rakiet i samolotów bojowych wywierają wpływ na kierowanie wojskami i organami administracji wojskowej w procesie mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych. Stanowi ono i będzie stanowić ważny i skomplikowany problem. Do jego rozwiązania uważa się za konieczne: wyposażenie organów dowodzenia w coraz doskonalsze środki techniczne, stałe doskonalenie metod pracy dowódców i sztabów, ulepszanie organizacyjno-etatowej struktury tych organów i systemu stanowisk dowodzenia, podnoszenie poziomu umiejętności kadr oficerskich w zakresie kierowania procesem mobilizacyjnego rozwinięcia i jego zabezpieczeniem oraz kształtowania w nich wysokich walorów moralnych i siły woli. Chodzi tu, oczywiście, nie o oddzielnie podejmowane przedsięwzięcie, lecz o kompleks przedsięwzięć zmierzających do doskonalenia struktury i funkcjonowania całego systemu kierowania tym procesem. Tylko takie podejście może dać oczekiwane efekty i zapewnić sprawne, trwałe i ciągłe kierowanie tym procesem.

Wydrukowano w 50 egz.
Egz. nr 1-50 Bibl. Nauk. DZS
Wyk. płk Marciniak
Druk. Cz. B. dn. 26.06.1984r.
Druk. ASG WP nr 0238/01003/WW
Kor. H.W.

